

# Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 44.

Vydána dne 26. dubna 1924.

Obsah: (77.—79.) 77. Zákon, jímž se povoluje užití komunálních dluhopisů vydaných akciovou společností „Centralbank der deutschen Sparkassen in der Čechoslovakischen Republik“ k uložení peněz sirotčích a podobných a za kauce služební a obchodní. — 78. Nařízení, kterým se určují podmínky pro zřizování, udržování a provoz telegrafů. — 79. Zákon, kterým se stanoví hranice příjmu vylučující z nároku na důchod válečných poškozených podle zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n.

## 77.

Zákon ze dne 8. dubna 1924,

jímž se povoluje užití komunálních dluhopisů vydaných akciovou společností „Centralbank der deutschen Sparkassen in der Čechoslovakischen Republik“ k uložení peněz sirotčích a podobných a za kauce služební a obchodní.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

## § 1.

Komunálních dlužních úpisů, jež vydala „Centralbank der deutschen Sparkassen in der Čechoslovakischen Republik“ v Praze podle § 5 III. svých stanov výměnou za komunální dlužní úpisy vydané akciovou společností „Centralbank der deutschen Sparkassen“ se sídlem ve Vídni, jakož i komunálních dlužních úpisů, jež prve jmenovaná banka vydává v mezích svých stanov na podkladě zápůjček poskytnutých státu, okresům, obcím a jiným veřejnoprávním korporacím, jakož i vodním družstvům, lze užití jednak k úročnému uložení peněz sirotčích, svěřenských, depositních, nadačních a poštovního šekového úřadu, dále ústavů, podléhajících veřejnému dozoru, jednak za služební a obchodní kauce, tyto však jen do výše bursovního kursu, nikoliv přes jmenovitou hodnotu.

## § 2.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej ministři financí, vnitra a spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Bečka v. r. Malypetr v. r.

Dr. Dolanský v. r.

## 78.

Vládní nařízení  
ze dne 17. dubna 1924,

kterým se určují podmínky pro zřizování, udržování a provoz telegrafů.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 3, odst. 1., zákona ze dne 23. března 1923, č. 60 Sb. z. a n., o telegrafech:

## § 1.

(1) Podle ustanovení § 3, odst. 4., zákona se rozlišují telegrafy (§ 2 zákona):

1. státní, 2. soukromé.

(2) Mezi státními telegrafy rozlišují se dále:

a) telegrafy, které zřizuje, udržuje a provozuje poštovní a telegrafní správa v oboru vlastní působnosti podle § 6, odst. 2., lit. a), zákona,

b) telegrafy, které jsou uvedeny v §§ 7—9 zákona, vyjímajíc telegrafy podle § 7, odst. 2., zákona u drah soukromých,

c) telegrafy zřizované, udržované a provozované ostatními obory státní správy za podmínek, které stanoví ministerstvo pošt a telegrafů pro každý jednotlivý případ podle § 6, odst. 2., lit. f), zákona.

## I.

Společná ustanovení pro soukromé telegrafy drátové i bezdrátové.

## § 2.

(1) Koncese zřizovati, udržovati a provozovati soukromé telegrafy propůjčuje ministerstvo pošt a telegrafů.



(2) Koncese může být propůjčena jen dospělým osobám, jsou-li spolehlivé a zachovalé.

(3) Jde-li o soukromé ústavy, spolky nebo společnosti, uvede se v koncesní listině též jméno osoby fyzické, která jest jejich odpovědným zástupcem. Tato osoba musí mít vlastnosti, zmíněné v odstavci 2.

(4) Propůjčená koncese jest nepřevoditelná na osoby třetí.

(5) Koncese může být kdykoliv odvolána a také koncesionář může koncese kdykoliv se zříci.

(6) K přemístění, rozšíření, jakož i ke každé jiné změně koncesovaného telegrafu jest třeba předchozího schválení ministerstva pošt a telegrafů.

### § 3.

(1) O propůjčení koncese zřizovati, udržovati a provozovati soukromé telegrafy, jakož i o předchozí schválení k jejich rozšíření nebo změně třeba podati písemní žádost. Žádost jest podávati, vyjímajíc případy § 10, odst. 2., příslušnému ředitelství pošt a telegrafů. Žádost musí býti náležitě odůvodněna, okolkována a doložena polohopisným plánem a výstižným popisem nejen celého technického zařízení, nýbrž i jeho provozu s přesným udáním účelu, jemuž má sloužiti žádané zařízení. Veškeré doklady jest připojiti ve trojím vyhotovení. U žádostí o koncese zřizovati, udržovati a provozovati přijímací stanice radiotelefonní možno nahraditi polohopisný plán a popis technického zařízení údajem schváleného typu přijímacího přístroje a místa, kde bude stanice umístěna.

(2) Žadateli o koncesi může se uložit, aby žádost doložil schematickým zapojovacím vzorcem trojmo.

### § 4.

(1) O propůjčení koncese vyhotoví se koncesní listina.

(2) Povolí-li se koncesionáři rozšířiti nebo přeměnit koncesované zařízení nebo jeho provoz, vydá se mu dodatek k původní koncesní listině.

(3) Zanikne-li koncese, budiž koncesní listina vrácena i s dodatky úřadu, který ji vyhotovil.

### § 5.

Požádá-li koncesionář o prodloužení koncese, jež byla udělena na určitou dobu přede dnem účinnosti tohoto nařízení, nebo o to, aby byla povolena změna nebo rozšíření telegrafu, kon-

cesovaného přede dnem účinnosti tohoto nařízení, odebere se mu dosavadní koncesní listina a vyhotoví se nová, bude-li žádost vyhověno.

### § 6.

(1) Ministerstvo pošt a telegrafů, propůjčující koncesi nebo povolující rozšíření nebo změnu (§ 2, odst. 6.), může naříditi, aby bylo užito přístrojů a součástek tuzemského původu, pokud se vyrábějí v tuzemsku.

(2) Koncesionář jest povinen podle ustanovení § 3, odst. 5., a § 4, odst. 2., zákona ze dne 27. ledna 1922, č. 33 Sb. z. a n., o užití dopravních cest a nemovitostí pro telegrafy, při zřizování a udržování telegrafu náležitě šetřiti náboženského a národního citu obyvatelstva, malebnosti a krásy krajiny a historických, uměleckých a přírodních památek.

(3) Koncesionáři, jakož i jejich personál jsou povinni zachovávat telegrafní (telefonní) tajemství podle ustanovení §§ 15 a 16 zák. č. 60/1923 Sb. z. a n.

### § 7.

Zanikne-li koncese z jakéhokoliv důvodu, jest koncesionář nebo jeho právní nástupce povinen příslušné zařízení na své útraty zrušiti ve lhůtě, kterou určí poštovní a telegrafní správa. Nezruší-li koncesionář nebo jeho právní nástupce zařízení do stanovené lhůty, dá je poštovní a telegrafní správa zrušiti svými orgány na útraty koncesionáře nebo jeho právního nástupce.

### § 8.

(1) Koncesionář telegrafu jest povinen platiti poštovní a telegrafní správě určité roční poplatky (poplatky uznávací a evidenční), ministerstvem pošt a telegrafů stanovené, případně i zvláštní ekvivalent za ušlé telegrafní a telefonní poplatky, stanovené tímto ministerstvem případ od případu.

(2) Za návěštní zařízení se nevybírají poplatky, v prvním odstavci uvedené.

(3) Výše poplatků se stanoví v koncesní listině.

(4) Případné pozdější změny poplatků (uznávacích a evidenčních), jakož i ekvivalentu za ušlé telegrafní a telefonní poplatky se oznámí koncesionářům dodatky ke koncesním listinám nebo jiným vhodným způsobem.

### § 9.

V koncesní listině mohou býti uloženy i jiné podmínky ke zřízení, udržování a provozu sou-



kromých telegrafů než ty, které plynou z tohoto nařízení, zejména na ochranění zájmů bezpečnosti a obrany státu.

## II.

Zvláštní ustanovení pro soukromé radiotelegrafy a radiotelefony.

### § 10.

(1) Koncese zřizovati, udržovati a provozovati soukromé stanice vysílací lze propůjčiti jen:

a) Oprávněným výrobcům radiotelegrafních zařízení.

1. Radiotelegrafními zařízeními se tu míní: Anteny rámové, točné kondensátory, slaboproudé variometry, detektory krystalové i lampové, elektronové lampy o třech nebo více elektrodách, nízkofrekvenční zesilovače, vysokofrekvenční zesilovače, heterodiny, vysokofrekvenční generátory všech druhů, a to zejména: generátory tlumené, pracující s jiskřičkám, Poulsenův oblouk, generátory lampové a generátory strojové a vlnoměry.

2. Vysílací stanice v takových výrobnách se povolují výhradně k tomu účelu, aby se jimi zkoušela vyráběná zařízení; nesmí však jimi býti zprostředkováno nic, co by mělo povahu osobních neb obchodních zpráv.

3. Ministerstvo pošt a telegrafů může v koncesní listině stanovit zevrubnější podmínky zkoušek.

b) Vlastníkům nebo nájemcům lodí, řídicích vzducholodí, letadel nebo balonů, určených k dopravě zpráv, osob a věcí.

c) Vlastníkům elektrických podniků, prohlášených za všeužitečné podle zákona ze dne 22. července 1919, č. 438 Sb. z. a n., nebo podle zákona ze dne 1. července 1921, č. 258 Sb. z. a n., o státní podpoře při zahájení soustavné elektrisace, pro spojení elektrických děl, podružných a transformačních stanic a odboček mezi sebou, jakož i pro jejich spojení se správními budovami těchto podniků. Tyto stanice však mohou vysílati pouze zprávy, které se týkají provozu podniku.

d) Vlastníkům nebo provozovatelům elektrárn, vodáren, plynáren a jiných podniků, sloužících převážně veřejným zájmům, pro spojení hlavních závodů mezi sebou, jakož i s odbočkami, ale jen, prokáže-li se jejich nutná potřeba, dále jen pro zprávy, které se týkají provozu podniku. Energie a dosah sta-

nice nesmí přesahovati skutečnou potřebu (primární energie).

e) Nestátním školám odborným k návrhu ministerstva školství a národní osvěty, prokáže-li se nutná potřeba vysílací stanice pro účely vyučovací.

(2) Žádosti za stanice, uvedené pod lit. a) až e), jest podávati u politických úřadů I. stolice (administrativní vrchnosti). Tyto úřady předloží pak prostřednictvím nadřízeného úřadu žádosti za stanice, vyznačené pod lit. a), ministerstvu průmyslu, obchodu a živností, žádosti pod lit. b) až d) ministerstvu veřejných prací a žádosti za stanice, uvedené pod lit. e), ministerstvu školství a národní osvěty. Tato ministerstva se o žádostech vyjádří a zašlou je ministerstvu pošt a telegrafů, aby o nich rozhodlo.

### § 11.

Koncese zřizovati, udržovati a provozovati soukromé radiotelegrafní a radiotelefonní stanice přijímací pevné a trvalé mohou se propůjčiti:

a) Všem, kdož se na přijímání předplatí u poštovní a telegrafní správy nebo u společností, korporací a podniků, jež obdržely k radiotelefonickému rozšiřování zpráv všeobecného zájmu, zpráv zemědělských, povětrnostních, vodoměrných, novinářských, bursovních, dále koncertů, divadel, přednášek atd. licenci, zmíněnou v § 20, odst. 2. Výši předplatného určuje poštovní a telegrafní správa.

b) Radioamatérům. Radioamatéry jsou ti, kdož nechtějíce provozovati přijímací stanice výdělečným způsobem:

1. zhotoví si celou radiostanici sami nebo

2. sestaví si stanici buď úplně z radiotelegrafních nebo radiotelefonních součástek prodejních nebo částečně z těchto součástek a částečně z takových, jež nesluší pokládati za radiotelegrafní zařízení.

Přijímací stanice radioamatérské mohou se povoliti jen, stane-li se žadatel předplatitelem podle lit. a) tohoto paragrafu; v případě, pod lit. b), bod 1., uvedeném, mimo to jen, jsou-li splněny předpoklady zákona ze dne 20. prosince 1923, č. 9 Sb. z. a n. z roku 1924, kterým se upravuje výroba, prodej a přechovávání radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení, jakož i jejich dovoz z ciziny.

c) Všem, jimž lze propůjčiti koncesi na vysílací stanici podle § 10. Zřídí-li si takovýto koncesionář přijímací stanici k pravidelnému zachycování zpráv, koncertů atd., obdrží kon-



cesi na takovou přijímací stanici jen, stane-li se předplatitelem řečených zpráv, koncertů atd.

d) Hodinářům a jiným osobám, které potřebují přijímati výhradně časové signály bezdrátovou cestou k účelům svého povolání.

e) Osobám, ústavům nebo podnikům pro účely, vyznačené v § 12.

#### § 12.

Přenosné a příležitostné přijímací radiostanice lze povolovati jen pro výstavy, veletrhy, slatiště, závodistiště, pro přednášky o radiotelegrafii a radiotelefonii a pod.

#### § 13.

Provozem vysílacích a přijímacích stanic soukromých nesmí býti rušen provoz státních a železničních telegrafů.

#### § 14.

Cizinci může býti propůjčena koncese pouze na stanici přijímací. Vedle podmínek, stanovených v § 2, odst. 2., vyžaduje se v té věci průkaz reciprocit státu, jehož jest cizinec příslušníkem.

#### § 15.

(1) Popis zařízení vysílací stanice musí obsahovati přesně veškeré technické údaje, které stanici charakterisují, to jest druh a rozměr anteny, druh přístrojů a jejich původ, energii vysílací, měřenou na onom místě stanice, kde se objevuje naposled ve formě proudu stejnosměrného nebo střídavého běžné frekvence, tudíž před vstupem do přístrojů, vyhrazených pouze frekvenci vysoké. Není-li z jakýchkoliv důvodů tento poslední údaj možný, budiž uvedena aspoň energie stanice, měřená v anteně. Dále jest v popise udati druh a žádanou délku vlny, způsob vysílání značek, při radiofonii kromě uvedeného i způsob přenášení zvukové vlny (hudby) na vyrobenou vlnu, případně rozsah použitých vysílacích vln a konečně soupis relací a hodin, v nichž bude stanice pracovati.

(2) Pro vysílací stanice, vyznačené v § 10, vyjímajíc palubní stanice námořních lodí, nesmí se užití systému tlumených vln.

(3) O délce vlny a užití energie pro vysílací stanice, vytčené v § 10, rozhoduje ministerstvo pošt a telegrafů případ od případu.

(4) K vysílání smí býti použito jen tolik energie, kolik jest nevyhnutelně třeba, aby se

dosáhlo udaného účelu. Vlny vysílané nutno tak ostře odladiti, jak jest technicky možno.

#### § 16.

Popis stanice přijímací, je-li odlišná od schválených typů přijímacích přístrojů (§ 3, odst. 1.), musí obsahovati přesně veškeré technické údaje, to jest druh a rozměr anteny, druh přístrojů a jejich původ, způsob přijímání a rozsah možnosti přijímání elektromagnetických vln.

#### § 17.

(1) Aby bylo zabráněno zneužívání soukromých přijímacích stanic pro jiné účely, než pro které byly povoleny, může ministerstvo pošt a telegrafů buď naříditi používání určitých typů stanic nebo dáti opatřiti stanice plombou. Výlohy, s tím spojené, ponese koncesionář, případně správce stanice, který také ručí za to, že nebude plomba porušena během užívání stanice.

(2) Koncesionáři plombovaných stanic přijímacích jsou povinni každé porušení plomby ihned oznámiti místně příslušnému ředitelství pošt a telegrafů. Opomine-li koncesionář včas ohlásiti porušení plomb, odejme se mu koncese.

#### § 18.

(1) Všechny vysílací stanice na palubě námořních lodí československé státní příslušnosti, jež jsou určeny k veřejnému užívání, jakož i všechny vysílací stanice na vzducholodích a letadlech československé státní příslušnosti budtež obsluhovány jen osobami československé státní příslušnosti, které obdržely od ministerstva pošt a telegrafů vysvědčení podle ustanovení mezinárodních smluv, zavazujících československou republiku.

(2) Ostatní koncesované radiotelegrafní nebo radiotelefonní stanice vysílací budtež obsluhovány buď zaměstnanci poštovní a telegrafní správy na útraty koncesionářovy nebo osobami československé státní příslušnosti, které mají vysvědčení, zmíněné v předchozím odstavci.

(3) Výjimku možno připustiti pro obsluhu vysílacích stanic odborných škol, pak pro zkoušení vyráběných radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení a vůbec pro obsluhu vysílacích stanic, jejichž provoz se děje za zvláštního dozoru orgánů ministerstva pošt a telegrafů [§ 10, odst. 1., lit. c) a d)].



## § 19.

Koncesionářům vysílacích stanic, uvedeným v § 10, jest zakázáno vysílati zprávy způsobem, který by vylučoval možnost kontroly pouhým odposloucháním; jest tedy na př. koncesionářům vysílacích stanic zakázáno užívatí rychlotelegrafů.

## § 20.

(<sup>1</sup>) Koncesionář smí používatí radio-telegrafního nebo radiotelefonního zařízení jen v rozsahu a k účelům, ke kterým jest oprávněn koncesní listinou. Využívati toto zařízení jinak, ať za úplatu, ať zdarma, není dovoleno, a bude-li ho zneužito, může koncese býti odňata.

(<sup>2</sup>) K výdělečnému používání koncesované radiotelegrafní nebo radiotelefonní stanice je třeba kromě koncese ke zřízení, udržování a provozu ještě zvláštní licence politického úřadu (administrativní vrchnosti), vydané podle platných předpisů.

## § 21.

Orgánové, určení ministerstvem pošt a telegrafů, kteří se řádně prokáží, mají právo kdykoliv se přesvědčiti prohlídkou a kontrolou koncesovaných stanic, jsou-li dodržovány podmínky, stanovené v koncesní listině.

## § 22.

(<sup>1</sup>) Zanikne-li účel, k němuž byla stanice zřízena, zanikne koncese a ministerstvo pošt a telegrafů může zaplombováním stanice nebo jiným opatřením na útraty vlastníka stanice zamezití další její provoz.

(<sup>2</sup>) Vlastník takové stanice může pak naložit s radiotelegrafním zařízením podle §§ 18 a 23 zák. č. 9/1924 Sb. z. a n.

## III.

Ustanovení pro telegrafy státní [§ 1, odst. 2., lit. c)].

## § 23.

(<sup>1</sup>) Ustanoveními předchozích paragrafů se řídí obdobně ministerstvo pošt a telegrafů, stanoví-li podmínky, za nichž se zřizují, udržují a provozují státní telegrafy [§ 1, odst. 2., lit. c)].

(<sup>2</sup>) Vysílací radiotelegrafní a radiotelefonní stanice mohou přihlašovatí jen:

a) vysoké školy státní pro účely učebné, vědecké a badatelské,

b) jiné školy státní k návrhu ministerstva školství a národní osvěty pro účely vyučovací,

c) státní observatoře a hvězdárny k účelům ústavním,

d) státní úřady, ústavy a podniky, zabývající se některou z činností, vyznačených v § 10, odst. 1., lit. a) až d).

## § 24.

Hodlá-li si státní úřad, státní ústav nebo státní podnik zříditi, udržovati a provozovati telegrafy nebo je rozšiřovati nebo změnití, ohlásí písemně svůj úmysl ministerstvu pošt a telegrafů, jež mu pak písemně oznámí podmínky pro zabezpečení nerušeného provozu telegrafů. K tomu účelu doloží své ohlášení přílohami, uvedenými v předchozím § 3, pokud se týká náležitostí, uvedenými v § 15, odst. 1., nebo v § 16.

## § 25.

Od provozovatelů státních telegrafů se nevybírají ani uznávací a evidenční poplatky, ani předplatné na rozšiřování zpráv, koncertů atd. [§ 11, lit. a)] za přijímací stanice. Může jim však ministerstvo pošt a telegrafů případně předepsati zvláštní ekvivalent za ušlé telegrafní a telefonní poplatky.

## IV.

Ustanovení závěrečná.

## § 26.

Toto nařízení se nevztahuje k telegrafům, zřizovaným podle §§ 7—9 zákona.

## § 27.

(<sup>1</sup>) Toto nařízení nabývá účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po vyhlášení.

(<sup>2</sup>) Provedou je ministři pošt a telegrafů, vnitra, národní obrany, průmyslu, obchodu a živností, spravedlnosti, veřejných prací a železnic.

Švehla v. r.

Dr. Beneš v. r.

Beehyně v. r.

Novák v. r.

Srba v. r.

Šrámek v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Bečka v. r.

Habrman v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Franke v. r.

Malypetr v. r.,

též za ministra Udržala.